

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **B. G. N.**, zastoupen Mgr. Ivo Žižkovským, advokátem se sídlem Martinská 10, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2014, č. j. OAM-188/ZA-ZA04-HA08-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 9. 2014, č. j. 60 Az 9/2014 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“).

[2] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“). Zdůraznil, že v místech, kde žije jeho rodina, probíhají pohraniční ozbrojené konflikty s Čínskou lidovou republikou. S poukazem na svoji ekonomickou situaci uvedl, že se těchto konfliktů nechce účastnit a rád by svou rodinu podporoval z České republiky. Žalobce výslovně zmínil, že se v okamžiku řádného zabezpečení hranic vrátí zpět do Vietnamu. Z těchto důvodů navrhl zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení.

[3] Správní žaloba měla podle krajského soudu vady v podobě nedostatečného vylíčení žalobních bodů. Krajský soud proto vyzval žalobce, aby ve stanovené lhůtě doplnil žalobní body, ze kterých by bylo možné dovést konkrétní skutkové a právní důvody nezákonnosti nebo nicotnosti napadeného rozhodnutí, a uvedl důkazy, které navrhuje provést. Současně krajský soud poučil žalobce, že usnesením odmítne jeho žalobu, pokud vady nebudou odstraněny a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat. Žalobce však na výzvu soudu nereagoval. Krajský soud proto žalobu odmítl.

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“). V řízení před krajským soudem podle stěžovatele nebyly správně posouzeny rozhodné skutečnosti pro udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutí správního orgánu nemá patřičnou oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu. Při zjišťování rozhodných skutečností došlo k porušení ustanovení o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost rozhodnutí. Podle stěžovatele navíc nebylo zřejmé, jaké konkrétní věci měl v žalobě doplnit. Ekonomickou situaci popsal dostatečně a vyjádřil obavu z návratu do rodné vlasti. Stěžovatel nemohl dostatečně rozvést svou výpověď, protože se ho na konkrétní vylíčení daných informací správní orgán nedotázal. Ze všech těchto důvodů je podle stěžovatele usnesení krajského soudu nezákonné.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že usnesení krajského soudu bylo opodstatněné. Odmítnutí žaloby pro nesplnění zákonných náležitostí ostatně sám žalovaný navrhol. Vzhledem k nedostatku informací o průběhu soudního řízení však žalovaný ponechal posouzení důvodnosti a správnosti usnesení krajského soudu na Nejvyšším správním soudem.

II.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se Nejvyšší správní soud podle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[7] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyloučil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, ve kterém interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturu odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[8] Stěžovatel výslovně neuvedl, v čem spatřuje důvody zakládající přijatelnost podané kasační stížnosti, avšak z jejího obsahu lze dovodit, že tímto důvodem je zásadní pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Nejvyšší správní soud i s přihlédnutím ke své dřívější judikatuře konstatuje, že má-li být žaloba projednatelná, stačí, když obsahuje alespoň jeden bezvadný žalobní bod. Aby byl žalobní bod bezvadný, je žalobce povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS).

[10] Krajský soud správně vyhodnotil, že žaloba stěžovatele neobsahuje dostatečně konkrétní a individualizované vylíčení žalobních bodů. Z tvrzení o stěžovatelově ekonomické situaci a probíhajícím ozbrojeném konfliktu na hranicích Vietnamu a Číny nelze dovodit, proč

je rozhodnutí žalovaného podle stěžovatelova názoru nezákonné. Krajský soud se pokusil o odstranění vad žaloby výzvou, ve které detailně vymezil, jaké podmínky musí tvrzení stěžovatele splňovat. Současně poučil stěžovatele o následku nesplnění těchto podmínek. Stěžovatel nijak nezareagoval, a proto krajský soud žalobu odmítl, protože postrádala jakýkoliv projednatelný žalobní bod. Tímto postupem se krajský soud žádného pochybení nedopustil.

[11] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva, nebo ve formě porušení předpisů, upravujících průběh řízení před krajským soudem ve správním soudnictví. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2014

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu